16. Langmodige, milde, barmhjertige Gud!
Naar hver vil betænke hos sig,
Da haver vi syndet mod alle dine Bud,
Og bleven dit Billed ulig;
Men Gud! Du est naadig
Og meget langmodig,
Og vil vi skal vende til dig.

17. Her høres tit Klage og sørgelig Røst,
For Lykken er bleven saa tung;
Men faa vil betænke sine Feil og sine Brøst,
Og ingen vil angre sin Synd,
Som agter at qvæle
Vor' syndige Sjele,
Og sænke i Evigheds Dynd.

18. Om Gud vilde lønne, som hver har fortjent,
Hvad kunde vi vente at faae?
Det blev med os Arme slet intet bevendt,
Skulde Naade for Retten ei gaae,
Da var' vi forladte
Og ganske fortabte,
Og kunde ei Salighed faae.

19. Til Slutning jeg ønsker af Hjerte og Mund,
At Gud han vil give os Brød,
Saa længe vi leve i dette Paulum,
Og siden naar Kroppen er død,
Vor' Sjele antage,
Og naadig bevare
Hos sig udi Abrahams Skjød!

Tvende

smukke Viser.

N°. 84.

VIDENSK. SELSKABS BIBLIOTEK

Den Første:

En Vise vil vi sjunge om nogle Skriftens Tal.

Melodie:

Min' elskelig' Tilhører.

Den Anden:

O svigefuld Verden, jeg takker dig af.

Trondhjem. Trykt af T. A. Høeg.

V box 5:132

1. O svigefuld Verden, jeg takker dig af,
Du alting forvende kan mig;
Jeg finder mit Hjerte ret albrigen glad,
Saa længe jeg lever i dig:
Du altid mig plager
Og trøble bebrager,
Jeg fjeres af din Vanlyhed og Svig.

2. Forargelser mange man dagligen hør,
Over gjerer din yderste Stib;
Den bedre er faren, fom falig bortdør,
Ond lever her i denne Tid;
Sig Verden beflitter
Paa hvidig' Bedriftter,
Og bliver nu Sodoma lig.

3. Ubs Tjenere troligen tjaner paa sin Magt,
Forkynder Ubs Skilie og Ord:
Det libet betænkes og tages i Agt,
Men Synden tjaner trøbe i Blor;
Man tan ei ubige,
Gangt mindre beftrive
Hvad Ondt ikkandt Ghrifne nu boer.

4. Staar Ub han til Skregnskab talde vil frem
Og alle for Dommen skal gaae,
Skandt Ulinde nappe Skretfærdige fem
Man finbes for Herren at staae;
Thi mange ere falbte,
Men faa ere ubvalgte,
Og troskabe bliver nu faa.

5. Thi mange forbærret i Tanker og Sind
Sig over i hvidige Spil,
Genlever sin Tid som Skaftene blind,
Som Skregnskab albrig var til;
Men naar de skal svare,
Staver Sielen i Skare
Og dømmes til Evighedes Stib.

---

10. Vi Slet Jesus med stor Mrebe,
Skandte hvit saa jammerlig,
Vi Slet Jesus oplaa bebe,
Vanden opgav vnfelig,
Vi Ting priser Gvat,
Vi hundred Nar Udam levede,
Vi Speddalle uden Lat.

11. Ei Slager Ub ubfendte
Dver Pharao med Siel,
Ei Speddalle bleve renset
Af Ubs Sen Ghrifto selv,
Og stor helbrede giord',
Ei Somfruer og omtaled
Ei ere Ubs Sub-Ord.

12. Gleve i Utregaard forlade
Jered gode Breldere,
Gleve og ved Dordet fade,
Dor dem Jesus sig lod fee
Efter han opstanden var,
Gleve beskandig bleve
Og om Ghrifto Skibne bar.

13. Dolv vare de fima Prophheter,
Dolv Sbaredes Slegter var,
Dolv vare Ghristi Apostler,
Dolv Mannedes i hvert Nar,
Dolvte Nar Ghristus lærte dem,
Dolv ere Dagens Stunde,
Dolv skorte for Jerusalem.

14. Vi vil nu hvermed ende
Dor Sang med bisse Tal:
Ub os sin Naade fende,
Staar vi bortvandre skal,
Og give os Skimmerig,
Nt vi ham love og prise
Altid og evindelig.

1. En Vise vil vi sjunge
Om nogle Skriftens Tal,
Og det med Mund og Tunge
Som I nu høre skal;
Dens Kraft og Indehold,
Hvad den har inde at bære,
Den gaaer fra et til tolv.

2. En Gud alting regjerer,
En Troe og salig Haab,
En Jesum, Frelser kjere,
Et Livsens Ord, en Daab,
En Himmel med Behag,
En Sol Verden oplyser,
En sidste Domme-Dag.

3. To Mennesker Gud gjorde,
To Lovens Tavler gav,
To Testament i Orden,
To Lys paa Himlen brav,
To Navne Jesus Christ,
To Naturer udi Christo,
To Veie er for vist.

4. Tre Engle udi Sodom,
Tre Artikler Troen er,
Tre Personer i Guddommen,
Tre Patriarcher kjer,
Tre Vise af Østerland,
Tre Qvinder gik til Graven,
Tre Mænd i Ovnens Brand.

11. Forældre de bliver af Børn foragt,
Samt andre i Huusfædres Sted;
De, som skulde byde og raade med Magt,
Ulydighed bliver beteed;
Den Tjener skal være
Vil selv være Herre,
Og træde i Huusbondens Sted.

12. Her høres i Sandhed saa skjændeligt Mord,
Paa mange Slags Maader det skeer;
Her bruges af mange saa skammeligt Hoer,
Og sporges af flere og fleer;
Det andet vil blive
For langt at beskrive,
Og voxer alt mere og meer.

13. Her sporges blandt andet og er vel bekjendt,
Her bruges saa tyrannisk Sviig,
Med Tyverie findes saa mange befængt,
De bruge alvorlig stor Flid,
At stjæle og røve
De stedse mon øve,
Og ilde henlever sin Tid.

14. Falsk Vidne og Løgn og Bagtale, som gaaer,
Det falder for mange saa let,
Hvorover den Ringe, som lidet formaaer,
Saa ofte maa lide Uret,
For Magten maae bøie
Og lade sig nøie
Med Uret, som ofte er skeed.

15. Den Gjerrige stræber af yderste Magt
At sælge sine Vare saa dyrt,
Betalingen fuldt op, men Maalet er knapt,
Hvorover den Arme blier myrdt;
Thi Gjerrighed qvæder,
Naar Fattigdom græder,
For Kornet og andet er dyrt.

6. Om man vil betænke den fyndige Stand,
Som mange nu lever udi,
Baade Unge og Gamle med Tvinde og Mand,
Knap nogen fan fige sig fri;
Thi Ulven vil rive
Da Faarene flive,
Da tube i Guds Faareflie.

7. Guds hellige Skille og de ti Sub-Trb
Har Freven paa Steentavler to,
Da bleve nedlemte til Golfet, som boer
Paa Torden i Ger og i Skor;
De Flefte vil ikke
Derefter sig fikke,
Men leve i Gynden saa stor.

8. Ut byrte den fande og enefte Gud,
Afgudserie habe og Flye:
Saa lydser Guds rene Beflalling og Bud,
Det fertte og Sterfte af Ti;
Men Selebeds Slange
Har baaret saa mange,
Da fert udi Bare med sig.

9. Sit Navn Gan ei vil forkvangelig Skat
Skrage det udi vor Munb
Med Gvagen og Banden og unytlig Tal?,
Om lober af Tungen saa tunb,
Da Skart be er rebe
Med Efterbord og Skrebe,
Da mange legnagtig? Skafunb.

10. Guds hellige Trb og Skrile-Sabatb,
Som holt burde holbes i Agt,
Det bliver af mange forlemt og foragt,
Da komme har ganske forlabt
Den Skrile at giere
Til Guds Gunb og bere
Af Skraften, hvab Herren har sagt.

5. Skre Evangelisker,
Skre Slags Exbe-Tord,
Skre Narfens Sider er,
Skre Skrophefer Stor,
Skre Dyr for Stolen stob,
Da Skre Elementer,
Skre store Monarchier.

6. Skem ere Mole Beger,
Skem Sandser Skennesten har,
Skem ere Exre-Stykker,
Skem Gyrisi Bunber var,
Skem Bred, fem tusind Mand,
Skem Somskuer be Skoge,
Skem baarige paa Stand.

7. Der Steenstar udi Gana,
Der Arbeids-Dage du har,
Der Dage be fanset Manna,
Der Timer Mersket var,
Der Men Bolist Skerk,
Der Dage Gud han stabte
Der Gjerninge store Skerk.

8. Dyr Trb monne Sesus tale,
Dyr Benner i Saber Bor,
Dyr Dage i Uger alle,
Dyr Serbens Unber stor,
Dyr sulbe Ur opvandt,
Dyr Uar og Tempsen byggeds,
Dyr ny Bast Gamson bandt.

9. Dtte Giele Gud prisse
I Mom Ust paa Band.
Dtte Saligheber vikse
Gyristus vor Sreser fand,
Bor os stor Smerte bar,
Dtte Dage af Ulber
Der han omskaaret var.